

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3561/2023
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4580/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4580/22 од 12.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4580/22 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П1 87/22 од 13.04.2022. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде штете због мање исплаћене зараде за јун месец 2017. године исплати износ од 4.918,23 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као неоснован. У другом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражи да се тужена обавезе да јој на дуговани износ уплати одговарајуће доприносе за обавезно социјално осигурање, као неоснован. У трећем ставу изреке обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4580/2022 од 12.01.2023. године одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада штете због мање исплаћене зараде услед одсуства са посла. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, члана 164. Закона о раду, те члана 104. став 1. Закона о раду и 105. став 1. истог закона као и члана 154. став 1. Закона о облигационим односима те члана 5. став 1. Закон о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине, локалне самоуправе, као и Правилника о садржини и начину вођења евиденције о присутности на раду тужене (Правилник тужене), пошто је утврђено да тужила није била присутна на послу у одређене дане. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, али без достављања доказа о постојању другачије судске праксе и у истој се у ствари указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 03.07.2020. године, а вредност спора је 4.918,23 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић